

Brief 1

Giessendam, 8 november 1927

Geliefde vriend en vriendin,

Hierbij kan ik u melden dat ik enige dagen geleden heb aan zware koortsen. In het begin kwam het mij voor alsof de Heere mij stond weg te nemen. Ik lag verenigd met 's Heeren doen. Toen heb ik een verruiming gehad in deze woorden: 't Is trouw al wat Hij ooit beval', en zo het hele versje door.

Mijn ziel werd in mij als een gespeend kind. Daarop kreeg ik een wending in mijn gemoed, dat ik mijn tijd hier nog niet had uitgediend. Nu ben ik weer aardig opgeknaapt. Ik zou u hiervan wel een volle brief kunnen schrijven, doch zal het hierbij laten.

Ik zal nu enige woorden schrijven met betrekking tot uw brief die gij mij geschreven hebt.

Geachte vriend, als de Heere van plan is om ons te onderwijzen, wat onmisbaar is, geschiedt dat doorgaans met voorbereidingen. U hebt uit uw opdoeningen een kennismaking met God, waaruit en waardoor u uw gescheiden staat van God komt om te dragen.

U gelooft dat uw ziel door recht verlost moet worden. Nodig is om je eigen leven te verliezen, om het in Hem

gevonden te krijgen Die in uw plaats Borg is geworden bij de Vader. Dat geeft de waarheid aan, die u is voorgekomen: 'Ons Pascha is voor ons geslacht.' Nu kunt u met die weldaad niet klaar komen met uw ziel. U hebt wel ondervonden om het recht Gods toe te vallen, maar u bent niet onder het recht geweest. Daarom is de misdaad tot verdoemenis niet weggenomen.

Zo kan ik geloven dat u Efraïm hebt leren verstaan. Efraïms ongerechtigheid was opgebonden, maar niet weggenomen, vandaar dat hij in de kindergeboorte bleef staan. Dit hoort in het huishoudelijke. Dat bevestigt de Heere Zelf met deze woorden: 'Sinds Ik tot hem gesproken heb, denk Ik nog ernstig aan hem', want Efraïm was de Heere een dierbare zoon. Vandaar blijft de liefde Gods in u, opdat de Heere die vrucht komt uit te brengen tot overwinning.

Geachte vriend, schuld is schuld, straf is straf, daar is niet af te doen, maar daar is ook niet aan toe te doen. Als de Heere u in de vierschaar dagvaardt, dan eist Hij voldoening. En de gedaagde heeft niets om te betalen. In dit pleidooi moet er een evangelische liefde van de Heere in uw hart komen, om uw schuld in het recht Gods geëigend te krijgen. Dan gaat u verloren in uzelf en dan komt de Zone Gods om Zijn belofte te vervullen, om de verloren mens door Zijn eigen bloed te verlossen. Hij voldoet dan in uw plaats aan de eis die de Rechter op u heeft. Dan verliest u in dit stuk uw eigen leven en de Zone Gods wordt dan uw leven. Daarom zegt

de apostel: 'Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij', en dan vervalt uw geest en het wordt aan het geloof vastgemaakt. De wet en de duivel krijgen haar ontslag en de eis van de Vader komt op Hem, Die voor de ziel Borg is geworden.

Ik geloof van u dat u mijn voorstel met de inhoud daarvan met uw verlichte kennis goed verstaat. Ondertrouwd is nog niet getrouwd. Daarom heeft het twee kanten voor u. U bent niet voldaan, maar de Rechter is ook niet voldaan. Maar als mijn voorstel in u wordt uitgewerkt, wanneer deze verwaardiging in u mocht plaatshebben, dan brengt het trouwverbond u in de gemeenschap van goederen. Dan is het geen twee maar één, dan zegt Christus: 'Al het Mijne is het uwe en het uwe is het Mijne.' De Borg is verantwoordelijk bij de Vader voor u, want Hij zegt dat Hij Abel in zijn offer aanzag. O vriend, dan krijgt de ziel de vrucht tot heerlijkheid, daar Christus zegt: 'En die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht.' Dan behoeft u niets te weten, dan Jezus Christus en Dien gekruist.

Ik heb nu zo een en ander kortelijk medegedeeld, waarin en waardoor Christus verantwoordelijk is geworden voor Zijn ganse Kerk. Mijn hoop is dat u dit mijn schrijven in de tegenwoordigheid Gods mag overwegen, want dat is tot voordeel van uw ziel.

Mocht u nu wijsheid ontbreken, och, begeer dat dan van de Heere, Die mildelijk geeft en nooit verwijt. Wees zo

goed om – als u mijn briefje hebt gelezen en goed mocht overwogen hebben – mij een briefje terug te schrijven. Ontvang met uw vrouw en kinderen de hartelijke groeten van mij, uw vriend,

H. van den Hoven